

Lv-FYRINGEN

September 2017 • Nr 3-4 – Årg 59

Föreningen bildad 1946

Tidskrift för Skånska Luftvärnskårens Kamratförening

Luftvärnet och Lv 4

75 år
1942-2017

Foto: Lennart Broberg

Ordföranden har ordet

Om mindre än en månad är det 75 år sedan som luftvärnet blev ett eget truppslag. Flygets utveckling gjorde det nödvändigt att förbättra skyddet för såväl de egna stridskrafterna som civilbefolkningen. Det fanns ett stort engagemang för luftför-

svaret det startades landsomfattande insamlingar för att köpa luftvärnskanoner lv 36 till hembygdens försvar. Dessa skänktes till försvaret och benämns ofta för "gåvopjäser".

Det har varit förvånande tyst kring jubileet men vi vill i alla fall komma ihåg 75 årsdagen då luftvärnet blev ett eget truppslag och Lv 4 blev en kår, samtidigt med flera andra inom luftvärnet. Förbandets första förläggning var på dåvarande museet nuvarande Stadsbiblioteket i hörnet av Regementsgatan och Fersens väg. En välkänd byggnad för alla Malmöbor.

Firandet sker den 1 oktober med både musik, skådespel, föredrag och kåseri. Det serveras lunch och till den krävs föränmälan. Alla våra medlemmar är välkomna att delta i minnesstunden.

Ett annat jubileum som inte är lika muntert är att den 31 december för 20 år sedan avvecklades kåren för gott och Ystads långa militära era var därmed också slut. Vi kommer även att minnas detta genom en samling på Regementet nyårsafton. Mer om detta kommer senare.

En aktivitet som blivit en tradition på senare år är en kamratträff med teater på Militärmuseet. Boka med detsamma för det är populärt och det rymmer bara 60 personer.

Sommar brukar man förknippa med sol och bad men solen har lyst med sin frånvaro den mesta tiden och vattentemperaturen har haft nivåer som passerat vinterbadarna. Det är inte utan att man ibland längtar efter den globala uppvärmningen. Men vädret har haft det goda med sig att man har kunnat ägna sig åt mycket av som erbjuds i Ystad och på Österlen. Det är imponerande vilket nöjesutbud det finns under sommaren.

Där det gått hett till är mellan två av världens mest oeräkneliga ledare; Trump och Kim Jong-Un. Man slutar aldrig att förvånas över hur lätt människor glömmer sin historia eller kanske snarare inte har förstånd att sätta sitt eget agerande in i det historiska skeendet.

Europa utsätts samtidigt för upprepade terrorattacker. Ända sedan 11 september har terrorismen skakat världen och för mig är det 3:e världskriget som pågår i en form vi har svårt att ta till oss.

Jag hoppas att vi slipper se att USA och Nordkorea tar till vapen för att lösa konflikten och att Europas samlade krafter lyckas begränsa terrorismen.

Vi lever bara en gång och därför skall man ta tillvara alla de fina stunderna som bjuds med barn och barnbarn. Man skall vara rädd om vännerna – de växer inte på träd!

Njut av hösten som kommer med träden i en häftig färgskrud och hög och fin luft!

Thomas Lantz

Lv 4 Kamratförening - Verksamhetsplan för hösten 2017

21 sep	Ärtor & Berättelser på Ystads Militärhistoriska museum
1 okt	Firande av Lv 4 och luftvärnets födelse för 75 år sedan på Malmö Stadsbibliotek
18 okt	Höstträff med teater på Ystads Militärhistoriska museum
19 okt	Ärtor & Berättelser på Ystads Militärhistoriska museum
16 nov	Ärtor & Berättelser på Ystads Militärhistoriska museum
21 dec	Ärtor & Berättelser på Ystads Militärhistoriska museum
31 dec	Minnesstund 20 år efter Lv 4 nerläggning på regementsområdet

Kamratträff i Halmstad

Varje år bjuder Chefen Luftvärnsregementet in luftvärnets olika kamratföreningar till en träff. Den brukar genomföras i samband med regementets sommaravslutning veckan innan mid-sommar.

Nu har regementet beslutat att återinföra Regimentets dag och förlagt den till den 26 augusti. Därför flyttades kamratföreningsträffen till denna tidpunkt. Träffen började på fredagen med lunch och därefter fick vi information av övlt Christoffer Schildt om höstens storövning Aurora. Främst avhandlade han de utländska luftvärnsförbandens deltagande. En stående punkt på programmet har redaktören Göran Hellström där vi går igenom tidigare nummer av vår tidning Luftvärnsregementets Kamrater samt diskuterade innehåll i nästa nummer. Föreningarna redogjorde också för sin verksamhet. Eftermiddagen avslutades med en intressant guidning i Halmstad där dess historia avhandlades. På kvällen var vi inbjudna

av regementschefen till en middag på mässen. Det blev god mat och en hel del skönsång.

Regementets dag – Luftvärnet 75 år

På lördagen genomfördes Regimentets dag och samtliga närvarande kamratföreningen deltog i uppställningen och det ceremoniella. Tyvärr kunde inte Lv 4 delta men det blev ändå många standar och fanor genom de andra kamratföreningarna. Chefen Luftvärnsregementet nämnde i sitt tal vikten av kamratföreningar och deras verksamhet. Inbjudna var även tidigare regementschefer på Lv 6 samt de Luftvärnsinspektörer som fortfarande finns bland oss. Här såg jag bland annat Sven Sjölander och Stig Schylt.

Regementet visade upp sin verksamhet för de 3500 besökarna och när grindarna stängdes var alla nöjda med dagens genomförande.

Nu får vi vänta ett år innan vi återses igen och då hoppas jag att även Lv 4 närvarar.

Text och bild
Thomas Persson

Luftvärnets och Lv 4:s 75-årsjubileum

Inbjudan till kamratträff vid Lv 4:s första förläggningsplats som var i *Slottet*, den äldre delen av Malmö stadsbibliotek. I *Slottet* hade Lv A 3 expedition och förläggning åren kring den 1 oktober 1942, då luftvärnet blev eget truppslag samtidigt som Lv 4 bildades.

Program

Samling, välkomnande och kontant betalning vid minnesplattan på bibliotekets östra del mot Slottsgatan (förlängningen på Fersens väg norr Regementsgatan). Minnesceremoni med kort tal, trumpeter och slagverk. Utomhuskonsert med Hemvärnets musikkår Eslöv. Vid dåligt väder i konferenssalen. Luftvärnets utveckling. Föredrag av fd luftvärnsinspektören Stig Schyldt i restaurangens konferenssal. Lunch, kaffe och kaka från restaurang "Kok&Bok". Underhållning och mingel.

Tidpunkten för träffen är då naturligtvis den 1 oktober, som 75 år efter bildandet infaller en söndag. Vi träffas mellan kl. 11.00 och kl. 15.00.

*Pris för lunch, öl/vatten, kaffe och kaka: 100 kr/person (icke medlem 150 kr).
Anmäl dig omgående men senast den 25 september till:*

Roland Jostrup tel. 0411-179 58 kamratforeningen@lv4.org

Endast allmänna och därmed avgiftsbelagda p-platser finns att tillgå i anslutning till biblioteket, så uppmaning till samtransport eller att använda allmänna kommunikationer.

Välkomna!

En minnestavla överlämnades 1957 av kårens första chef och kamratföreningens förste ordförande Ernst Jacobsson till Malmö stad. Bronstavlan stals på senare år, men är nu ersatt av en ny. Foto: Lennart Broberg

Den 1 oktober extra utdelning av Jubelveterankors!

Har du varit medlem i 20 (silver) eller 40 (guld) år?

Beställ då snarast ditt Jubelveterankors!

Ange ditt namn, adress och valör och sätt in 100 kr på bankgiro 179-6275 senast 25 september

Hur var det med luftvärnet i Malmötrakten under krigsåren då Skånska Luftvärnsskåren Lv 4 bildades? En av många detaljer att ta del av vid hösträffen i Malmö – se inbjudan med anmälan och tider till vänster. Passa på att fräscha upp kontakterna med gamla kolleger under trevliga former med en kort minnesceremoni, underhållning av Eslövs musikkår, föredrag av vår siste luftvärnsinspektör Stig Schylt, en smaklig lunch inklusive kaffe och kaka från bibliotekets restaurang Kokobok och lyssna på lite hyss från kamratföreningens egen P-O Olsson!

Naturligtvis är hustru och vänner välkomna så länge de är anmälda och betalar 150 kr. Medlem betalar 100 kr.

Stig berättar: Början blir en påminnelse om vad som hänt. Det är inte bara ett 75-års jubileum. Uppställningen av Lv 4 beskrivs. Utvecklingen inom det materiella Luftvärnet beskrivs men också mycket annat som hänt oss under åren.

Avvecklingen av förbanden kommenteras kortfattat.

P-O berättar: jag tänker det blir en 15 minuters lätt-sam betraktelse över mina snart 37 år i Luftvärnets tjänst med tonvikt på Lv 4 tiden. PBS med Mj Jacobsson och Janne Svensson. Lvinsp på Ravlunda, KadS med IK LvOHS med Norrsken och sedan tjänstgöringen på 32:a med alla goa garv vi hade där...

Frank Orton berättar: Fö vill jag inför höstens jubileum på Gamla museet förmedla följande kuriositet med stark personanknytning till byggnaden i fråga. På nedre botten i hörnrummet mot korsningen Regementsgatan - Fersens väg träffades nämligen mina föräldrar för allra första gången. Det var i november 1939 och Mamma var signallotta med arbetsplats där. Att de sedan förlovade sig i oktober 1940 och gifte sig i slutet av september 1941, det är en annan historia! Liksom att pilten, dvs jag, anlände ytterligare år senare, den 13 september 1942!

Mot den bakgrunden vore det emellertid kul att få delta vid jubileumsfestligheterna.

Per Ola Olsson

Född 1960 i Lerberget (eller på Lerberget som det egentligen heter när man är född på ett fiskeläge). Uppväxt därstädes och i Höganäs där jag gick i grundskola. Gymnasiestudier, samhällsvetenskaplig linje på Olympiaskolan i Helsingborg, därefter 12 månaders värnplikt på Lv4, Malmö, Kadettskolan och ROK på LvKAS och LvOHS/TS i Göteborg

Jag var i valet och kvalet mellan yrkesofficer eller reservofficer men valde reservofficersvägen och sökte mig sedan till Lunds universitet där jag skrevs in 1982 i akt och mening att studera juridik. Detta eftersom mina betyg inte räckte till för att komma in på lärarutbildningen. Tiderna har i sanning förändrats.

Jag hedrade den juridiska fakulteten med min närvaro ett akademiskt år men jag hedrade min nation, Helsingkrona nation, med ännu mer närvaro. Jag var för att travestera Piraten en vanartig student.

Dock bättrade jag mig likt Piraten på det yttersta och avlade en filosofie kandidatexamen 1996.

Oj vad kul jag hade!

Studierna hade då övergått till först samhällsvetenskaplig fakultet för att sedan avslutas på Humanis-

tisk fakultet. Det blev en fil kand i Historia och statsvetenskap kraftfullt avbruten av nations och studentkårsengagemang, bl.a. som Lunds studentkårs ordförande. Akademiska Föreningen och många karnevaler samt rikligt med tjänstgöring på Lv4 och 32 Lvbat. Samt även ett par omgångar som lärare KadS i ledarskap och taktik.

Till min egen stora förvåning övergick detta glada liv till ett lika spännande yrkesliv som skolman. Ironiskt för den som inte hade betyg som räckte in på lärarutbildningen. 1993 började jag arbeta på Folkuniversitetet i Lund som projektledare och 1998 ansvarade jag för starten av Carl Adolph Agardh gymnasiet som blev Folkuniversitetets tredje gymnasieskola och som jag sedan var rektor för i nästan 15 år. 2013 kändes

forts på sid 6

Händer på Luftvärnsregementet

Som vanligt är det mycket på gång under hösten men en del av det är redan genomfört eller pågår när denna tidning kommer ut. Det handlar bland annat REGEMENTETS DAG den 26 augusti då man samtidigt skall fira att luftvärnet fyller 75 år. Lite tidigt eftersom vi blev ett eget truppslag den 1 oktober 1942.

Internationella insatser

Luftvärnsregementet har under hösten enheter på två platser, Afghanistan och Mali. Detta kräver en del personal som givetvis påverkar övrig verksamhet på regementet. Uppgiften i Afghanistan FS 33 tar slut i december så efter nyår blir det mer personella resurser.

Grundutbildning hösten 2017

På Livkompaniet pågår grundutbildning med den sista omgången som bara består av frivilliga. Rekryterna som skall göra 11 månader ryckte in vecka 30 och övriga som gör 9 månader kommer vecka 38. Totalt handlar det om högst 80 rekryter. Nästa år är det dags att få in värnpliktiga igen och då planerar vi för en styrka som är ungefär tre gånger så stor.

FMÖ Aurora september

Försvarsmaktens största övning sedan 1993 drar igång i september 2017. Luftvärnsregementet deltar under vecka 38-39. Över 19.000 soldater, varav en fjärdedel från Hemvärnet, ska övas i ett scenario där Sverige utsätts för ett överraskande anfall. Luftvärnsregementets luftvärnsdelar, ca 500 man kommer att

delta med luftvärnsförband både i Mälardalen och på Gotland. 45. Hv-bataljonen kommer att inom ramen för sin KFÖ vecka 38 skydda verksamheten på Hagshult. Luftvärnets uppgifter kommer att vara försvar av flygbas, luftrumsövervakning samt understöd av brigad. Lite ovanligt är att även några utländska luftvärnsförband skall delta. Amerikanska armén deltar med UAV Shadow 200, AH64 Apache, samt Patriot batteri

Franska armén skall delta med SAMP-T kompani.

Högvakt

Regementet har ansvar för högvaktsstyrkan i Stockholm under vecka 43-44. Detta kräver några dagars träning innan genomförandet men jag är säkert att det blir lika bra som vanligt.

Krigsförbandsövning

Vecka 45 genomförs en mindre repetitionsövning i form av en KFÖ så även vår pliktpersonal för möjlighet till träning.

Thomas Persson
Pensionär/reservofficer

Forts från sid 5

det som hög tid att bita i ett nytt projekt och då fick jag erbjudandet att starta Internationella Engelska skolans första grundskola i Skåne med placering i Lund. Människor som har startat en skola med allt vad det innebär och sedan väljer att göra om saknar någon liten del av sin självbevarelsedrift men jag kan inte tänka mig något roligare och IES Lund har nu

växt från 67 elever till 720. Parallellt med detta har jag även kallats in under fanorna och tillhör Luftvärnsregementets s.k. RO-kader organisation som på olika sätt stöttar verksamheten på ett mer aktivt plan. Privat finns det en familj med sambon Sofia och Hedvig 11 år samt Johannes 7 år.

Kamratträff med teater!

Anmäl dig snarast – max 50 platser

Vi samlas kl 18.00 den 18 oktober
för att bänka oss till GENREPET på
“Mera halm i madrassen”
på Ystads Militärhistoriska museum.

I pausen serveras en liten förrätt

Efter andra akten sätter vi oss till bords
igen för en sedvanlig kamratlig samvaro!

*Anmäl dig snarast genom att mejla till Skattmästaren oddset@ystad.nu
eller telefon 0734 131 683 senast måndagen den 9 oktober.*

Betalning medlem 250 kr + dryck sker på plats (Swish och kortläsare finns).

Icke medlem betalar 450 kr + dryck

Vintern 1940 var en riktig vargavinter och Greve Victor Cronhjort och hans nya unga hustru bor på det dåligt uppvärmda slottet tillsammans med grevens gamla och sjukliga mor Esther. Bara en litet stycke från slottet har ett sjukvårdskompani sitt läger med ett par stora tält. Två världar som aldrig möts... Men en dag behöver grevens mor läkarhjälp och doktor Sårén kallas till slottet.

Teater igen på Ystads Militärhistoriska Museum!

Premiär
Fredagen 20 okt. kl 19.00

**Biljetter kan
köpas hos
Ystad Bokhandel
på Stortorget.
Pris 250:-**

Förfriskningar och tillugg
i pausen ingår.

Barn under 7 år gratis.

**Köper du 6 biljetter
eller fler får du 10% rabatt!
Du betalar då 225:-/st**

Förfrågningar och bokning även hos:
lars.ransheim@ystad.nu

SPELDAGAR:

Fredag 20 oktober kl 19.00
Lördag 21 oktober kl 16.00
Söndag 22 oktober kl 16.00
Fredag 27 oktober kl 19.00
Lördag 28 oktober kl 16.00
Söndag 29 oktober kl 16.00
Fredag 3 nov. kl 19.00
Lördag 4 nov. kl 16.00
Finalföreställning
söndag 5 november
kl 16.00

FOTO: LARS RANSHEIM

Manus Lars Ransheim Regi Andreas Ransheim Musikarr. Peo Nilsson

Ett lustspel i två akter med sång och musik från 1940-talet

Ystads Militärhistoriska Museum
Nils Ahlins gata 19, Ystad (inne på f.d.
Regementsområdet)

”Blir Fan verkligen religiös när han blir gammal”?

Ja, vad har egentligen hänt med PA/Övlt Sven Hansson?

Många av oss gamla Lv-Fyringar har efter pensioneringen valt en helt annan bana, än vad som flertalet av de gamla kamraterna kanske hade förväntat. Vad är egentligen anledningen till att just jag valde den verksamhet, som jag de senaste 12 åren har varit så aktivt engagerad i, och kommer att vara så i ytterligare minst 4 år?

Efter många fantastiska år vid Luftvärnet m.fl. utbildningsplatser gick jag 1998 i pension som 55-åring, vilket naturligtvis var alldeles för tidigt för att man som aktiv person skulle börja leva pensionärsliv. Med en bra ledarskapsutbildning som grund och tillika personalchefsutbildning med specialutbildning i organisationseffektivitet, föll det sig i stället naturligt att ge sig in i konsultverksamhet, och jag startade därför min enskilda firma OGL-konsult. Många ugl-kurser och ledarskapsutbildningar med olika företag och organisationer blev det de första åren, och när min fru dog överraskande 2004 var det naturligt att som änkeman intensifiera verksamheten i stället för att försjunka i sorgearbete, men de existentiella frågorna blev nu allt viktigare och jag åtog mig (av en slump?) ett konsultjobb som mentor åt en kyrkoherde i en problemförsamling. Ni som känner mig kommer säkert ihåg, att jag svor som en borstbindare under min militära tid. Jag fick t o m på en Lillejul, av mina yngre befälskamrater, en stämpeldyna med röda texten ”I helvete heller”, för att underlätta beslutsfattningen. (Den har jag fortfarande kvar som souvenir).

Jag tvingades som kyrkoherdementor att lära mig allt om ”Kyrkoordningen”, dvs den stadga som styr Svenska Kyrkans verksamhet alltsedan år 2000, då en viss separation med Staten skedde, och Kyrkan i huvudsak blev självständig. Det som frapperade mig mest var det bristande ledarskapet i kyrkans värld. Jag trodde inledningsvis att det endast var den kyrkoherde, som jag var mentor åt, som var bristfälligt utbildad på detta område. Det visade sig emellertid att det tyvärr var så i de flesta av kyrkans församlingar. Kanske en naturlig förklaring till allt bråk och turbulens, som vi alla har hört och läst om under de senaste åren.

Jag fick, efter ett lyckat första uppdrag, fortsatta

sådana i olika problemförsamlingar, och när jag vid ett tillfälle ombads av kyrkoherden i Svedala, min egen dåvarande församling, att hjälpa till med en sak, var jag nödsakad att neka eftersom jag var nära kompis med honom. ”Man är ju aldrig profet i sin fädernestad”, vilket i princip omöjliggör ”konsultinsatser” med personer man känner mycket väl, eftersom opartiskheten då kan ifrågasättas. Han bad mig då i stället att kandidera i Kyrkovalet, för att som kyrkopolitiker kunna verka förebyggande. Jag accepterade och blev invald i lokala kyrkofullmäktige, och valdes redan första året till Kyrkorådsordförande, en befattning som arbetande styrelseordförande med stor makt att tillsammans med kyrkoherden styra församlingens alla verksamheter.

Kyrkofullmäktige är en församlings högsta beslutande organ (jfr Riksdagen) och Kyrkorådet är församlingens verkställande organ (jfr Regeringen). Efter diverse sammanläggningar, som har skett, är församlingarna ganska stora organisationsenheter, oftast med minst ett trettiotal anställda och med en ekonomisk balansomslutning på mer än 50 miljoner kronor. Således som ett medelstort tjänsteföretag men med ett synnerligen unikt programutbud.

Det är säkert ingen slump att numera är flera av Lunds stifts kyrkorådsordförande f d officerare. Det har varit av behovet påkallat att förbättra ledarskapet i dessa organisationsenheter. Ytterligare behov kvarstår, varför jag uppmanar er gamla kollegor, att engagera er. Det är synnerligen otillfredsställande, att dessa för så många människor synnerligen viktiga verksamheter, inte sköts på ett bättre sätt.

I vårt land är ca 6 miljoner medlemmar i Svenska Kyrkan. Församlingarnas huvuduppgifter är Guds-tjänst, Undervisning, Diakoni och Mission. (GUDOM). De uppgifter, som nästan alla känner till, är Dop, Vigsel och Begravning. (Jag kom att tänka på stadsbussen i Luftvärnsregementets Halmstad, som går från ”Kärleken” till ”Lasarettet” och vidare till ”Kyrkogården”). Konfirmation är väl också ganska känd, men innehållet i dagens konfirmationsundervisning är tyvärr ganska okänd av åtminstone de flesta föräldrar. Tiden när man bankade in katekesen i huvudet på ungdomarna är sedan länge förbi. Idag handlar det om kvalificerad undervisning i övergången till vuxenvärlden samt ett obligatoriskt läger där man är borta från sina föräldrar för kanske första gången. Vi har ju haft en tid utan värnplikt, men de ungdomar som genomgått konfirmationsundervis-

ningen har fått mycket av motsvarande sig till livs. (En av mina präster i Svedala församling bjöd in föräldrarna till en konfirmationsgrupp till ett undervisningspass exakt lika med vad konfirmanderna hade. Resultatet blev att de förvånade föräldrarna önskade få vara med även på resterande konfirmationsundervisning). Att vara en del av ungdomsverksamheten i respektive kommun är likaså en mycket naturlig del av kyrkans verksamhetsområde. Såväl präster som diakoner och församlingspedagoger är såväl välutbildade som mycket engagerade och gör här ett utmärkt jobb.

Diakoniverksamheten är en annan synnerligen viktig kyrklig verksamhet. Många i dagens samhälle far mycket illa, eftersom kommunernas sociala skyddsnät är så grovmaskigt att många faller igenom. Kyrkans skyddsnät är dock så finmaskigt att ingen skall kunna falla helt igenom. Man har självpåtagit sig ett ansvar att stötta de allra svagaste i samhället. Denna verksamhet med matkassar till svältande, hjälp med skuldsanering, sociala kontakter med extremt ensamma m.fl. m.fl. är mindre känd, eftersom man ju av hänsynsskäl inte talar öppet om de man hjälper, men den är ack så viktig.

Vår Svenska Kyrka är demokratiskt styrd. I höst den 17:e september är det Kyrkoval. Val sker då till Kyrkomötet (Svenska Kyrkans högsta beslutande organ), till Stiftsfullmäktige i landets 13 Stift, samt till Kyrkofullmäktige i respektive församling. Engagera Dig! I Svenska Kyrkan är det s k "Nomineringsgrupper", som ställer upp, med som regel ingen direkt eller liten koppling till politiska partier. Alla som är medlemmar i svenska kyrkan och som har fyllt 16 år senast på valdagen, är röstberättigade. Det minsta

DU kan göra är att Du och de Dina går och röstar i kyrkovalet! Utnyttja personvalsmöjligheten genom att kryssa för de kandidater (max 3), som Du vill skall företräda Dig i respektive församling samt i Stiftsfullmäktige och i Kyrkomötet.

Personligen kandiderar jag till såväl Kyrkomötet som till Stiftsfullmäktige i Lunds Stift och naturligtvis även till Kyrkofullmäktige i Lunds Pastorat, (där jag numera är bosatt). (Du hittar mig på listorna för nomineringsgruppen "Borgerligt alternativ"). Jag känner mig varken som Fan eller Gammal, och religiositeten är ju min ensak.

Sven Hansson

Medlemmarna i 1946-klubben är nu:

Nr 1	Per Samuelsson	Nr 18	Bo Ericson	Nr 35	Lars Mårtensson
Nr 2	Peter Carlin	Nr 19	Erik Wikman	Nr 36	Ystadrevyn
Nr 3	Bo Hjalmarsson	Nr 20	Lars Rudbert	Nr 37	Bertil Nilsson
Nr 4	Crister Sterning	Nr 21	Hans Nilsson	Nr 38	Staffan Sundbom
Nr 5	Joakim Jardenberg	Nr 22	Torsten Granlund	Nr 39	Åke L Möller
Nr 6	Ingemar Johansson	Nr 23	Ingemar Hallingström	Nr 40	Sven Hansson
Nr 7	Börje Tullsson	Nr 24	Christer Ekström	Nr 41	Stig Holmqvist
Nr 8	Ystad-Tryck AB	Nr 25	Vännerna från Husie	Nr 42	Gert Jeppsson
Nr 9	Ingvar Johansson	Nr 26	Hans-Göran Künkel	Nr 43	Lennart Ahlberg
Nr 10	Paul Lindström	Nr 27	Avliden	Nr 44	Sven Olsson
Nr 11	Sparbanken Syd	Nr 28	Thomas Lantz	Nr 45	Ulf Jeppsson
Nr 12	Arne Larsson	Nr 29	Erik Claesson	Nr 46	Göran Holmberg
Nr 13	Emil Sjörup	Nr 30	Carl Otto Rydner	Nr 47	Rolf Danielsson
Nr 14	Lennart Backe	Nr 31	Göran Rydner	Nr 48	Thomas Claesson
Nr 15	Ingmar Ljunggren	Nr 32	Avliden	Nr 49	Blir det du...
Nr 16	Per Evert Nilsson	Nr 33	Lennart Ljungfelt		
Nr 17	Ulf Lennerling	Nr 34	Karl-Axel Ahlgren		

HAWK-Veteranerna möts igen

Vi kallar ju oss HAWK-Veteranerna, eleverna vid före detta Befälsskolan RBS 67 med uttryckning den 4 juni 1964. Grundutbildningen på det nya systemet HAWK började ju 1963 på Lv4 i Husie, så därmed så blev denna Befälsskola den första i landet på detta robotsystem.

Precis 50 år efter uttryckningen så återsamlades skolan för första gången. Inte av en slump så inträffar det samtidigt som HAWK-systemet varit operativt i 50 år. Första återsamlingen var som sig bör förlagt till gamla Lv 4 område i Husie. Sedan dess har vi nu i fyra år åter träffats vid datum för muck och upplevt fantastiska saker. Varje gång har mötena beskrivits med en artikel i Lv-FYRINGEN. Här kommer en kort beskrivning av årets sammankomst och lite historia om kring besöksobjektet.

När kriget var ett faktum

Nazi-Tyskland har ockuperat Danmark och Norge. Det fanns ett reellt hot mot Karlskrona skärgård, Ystad och Trelleborg plus Öresundsregionen. På våren 1940 beslutade ÖB att bygga ut kustförsvaret på dessa platser med tunga Ka-batterier, bland annat då i Djuramossa norr om Helsingborg. Det kom att kallas Ka-batteri HELSINGBORG. I ÖB beslut ingick att uppbyggnaden av komplett batteri skulle

vara klart inom fyra veckor! Ett näst intill orimligt krav. Men efter 47 dagar stod ändå batteriet klart, fullt beväpnat och bemannat. Skånska cement (nuv. SKANSKA) var huvudentreprenör, och sysselsatte 1 000 civila byggare, plus att det tillsändes 1 000 soldater som arbetstrupp från KA2. Den sedan 272 man starka besättningen hade till uppgift att med batteriet skydda Öresundspassagen mot tysk kränkning eller invasion.

Batteriet var helt nergrävt under jord för att tåla direktträff av tunga bomber. Fyra 15,2 cm Boforskanoner var väl fortifierade i pjäsvärn. Kanonerna döptes till flicknamn efter flickor i granngårdarna som efterhand blev fästmör till pjäsmanskap. Den pjäs vi besökte var Maja. Fästfolk övergick för några till giftermål.

Batteriet i Djuramossa blev känt Beredskapsmuseum

Förutom dessa 4 st 15,2 cm tunga Ka-pjäser så var batteriet också organiserat med 2 st 40 mm Lvakan m/36 och 4 st 20 mm Lvakan m/40. Plus en Strålkastartropp.

För närskyddet fanns 5 st ksp-värn med ksp m/36.

För underrättelser och ledning fanns 4 st Mätstationer placerade söder och norr om Helsingborg. Plus en underjordisk Ledningscentral i Djuramossa. Batteri HELSINGBORG var operativt i hela 50 år.

Då Sovjet föll och det direkta invasionshotet upphörde, så beslutade ÖB år 1990 att batteriet skulle läggas ner och utgå ur organisationen. Ett par år innan (just före Berlin-Murens fall) genomgick batteriet en stor renovering. Framgångsrika provskjutningar mot mål i Öresund genomfördes i samband därmed. Pjäsernas räckvidd var annars en god bit in på Själland, men att skydda Öresundspassagen var det primära. Vid avfyringar av pjäserna övergick ljud- och tryckpåkänningar normal smärtgräns för manskaper. Flera fick bestående men, men offrade sig gärna.

Efter nerläggningen av batteriet så tog entusiasten och entreprenören Johan Andréé vid och skapade ett Beredskapsmuseum, därmed räddade han det vi dag har som det enda kvarvarande kompletta Ka-batteri från 2:a VK. Ett enastående ideellt arbete som resulterat i ett fantastiskt museum. Vid vårt besök så guidade Johan oss och gav en sakkunnig och livfull beskrivning av batteriet och tillvaron under beredskapen. Vi uppehöll oss då främst vid den inglasade pjäsen Maja.

En osannolik luftvärnshistoria

Johan Andréé ville för oss luftvärnare gärna berätta en osannolik historia som inträffade under beredskapstiden i Djuramossa.

Luftvärnsbesättningarna upptäckte en dag att ett tyskt HEINKEL bomplan var på väg norrut i Öre-

sund. Planet jagades av två tyska ! jaktplan. Bombplanet kom att flyga in över svenskt territorium varför luftvärnspjäserna helt riktigt öppnade verkanseld. HEINKEL-planet träffades och störtade just norr om batteriet i Djuramossa och slogs i spillror. Helt osannolikt kröp en 20-åring med stukad axel ut ur de aktre spillrorna. Han togs om hand av batteriet och vid förhör så visade det sig att han var en dansk flygmekaniker som tjänstgjorde för tyskarna på Kast-rup på HEINKEL-planen. Han hade som mekaniker hjälpligt lärt sig att flyga planet och var på väg att rymma till England. Hans räddning var att bli nerskjuten av batteriet för att överleva. Hans tänkta vidare färd över Atlanten mot England hade han säkert inte överlevt, jagad och beskjuten av tyska jaktplan. Han värvade sig ganska snart till De Danska Brigaderna i Sverige och hade ett fortsatt mycket spännande och djärvt liv, under och efter kriget.

Efter detta synnerligen spännande besök på Beredskapsmuseet i Djuramossa, som ju innehöll besök i alla delar av anläggningen, så avslutades dagen med en utsökt måltid på ett soligt och sommarvackert ställe - Vikens Hamnkrog.

Nästa år träffas vi för femte gången ("5-års jubileum"). Planeringen har redan börjat och det kan bli något riktigt speciellt för oss gamla HAWK-Veteraner. Vi återkommer!

Rolf Lindelöf

Är du trött på din gamla bank? Eller är din gamla bank trött?

Vi fyller snart 200 år men känner oss piggare än någonsin.

Välkommen som kund!

**Kontakta oss på 0411-82 20 00 alt 040-37 40 00
eller sparbankensyd.se.**

Sparbanken Syd

Danska Livgardet i Malmö - ett stycke Lv4-historia

För en tid sedan råkade jag på en uppgift i ett gammalt nummer av *Lv-Fyringen*, som angav att Lv4 påbörjade militärt besöksutbyte över Sundet en bit in på 1950-talet. Vad som uppenbart åsyftades var ett utbyte med det själländska luftvärnet via LAF, dvs "Luftværns-Artilleriforeningen i Köpenhamn".

Men, funderade jag, det var väl inte då det militära utbytet över Sundet började utan tidigare? Och var det inte i stället med Det Danska Livgardet? Jag tyckte mig minnas samtal tidigt i mitt barndomshem mellan pappa Bertel Orton, officer vid Lv4 sedan

förbandets tillkomst, och mamma Inga om besök av och hos den mycket sympatiske kaptajn von Lotzbeck, som väl tillhörde Livgardet?

Kontroll i föräldrarnas fotoalbum för 1950 bekräftade mitt funderande.

På en vänstersida står *Med flyg till Köpenhamn, där vi gästade familjen von Lotzbeck. En härlig weekend lördagen d. 1 och söndagen d. 2 juli*. Texten kompletteras med en dansk flagga och ett foto av värdparets hus på Tuborgvej 102 A i Hellerup. Sedan följer sex sidor med foton från besöket, inklusive några från en till synes mycket *morsom* picknick i det gröna någonstans på Nordsjälland. Enligt min mammas bevarade dagbok hade detta besök sin upprinnelse i kontakt

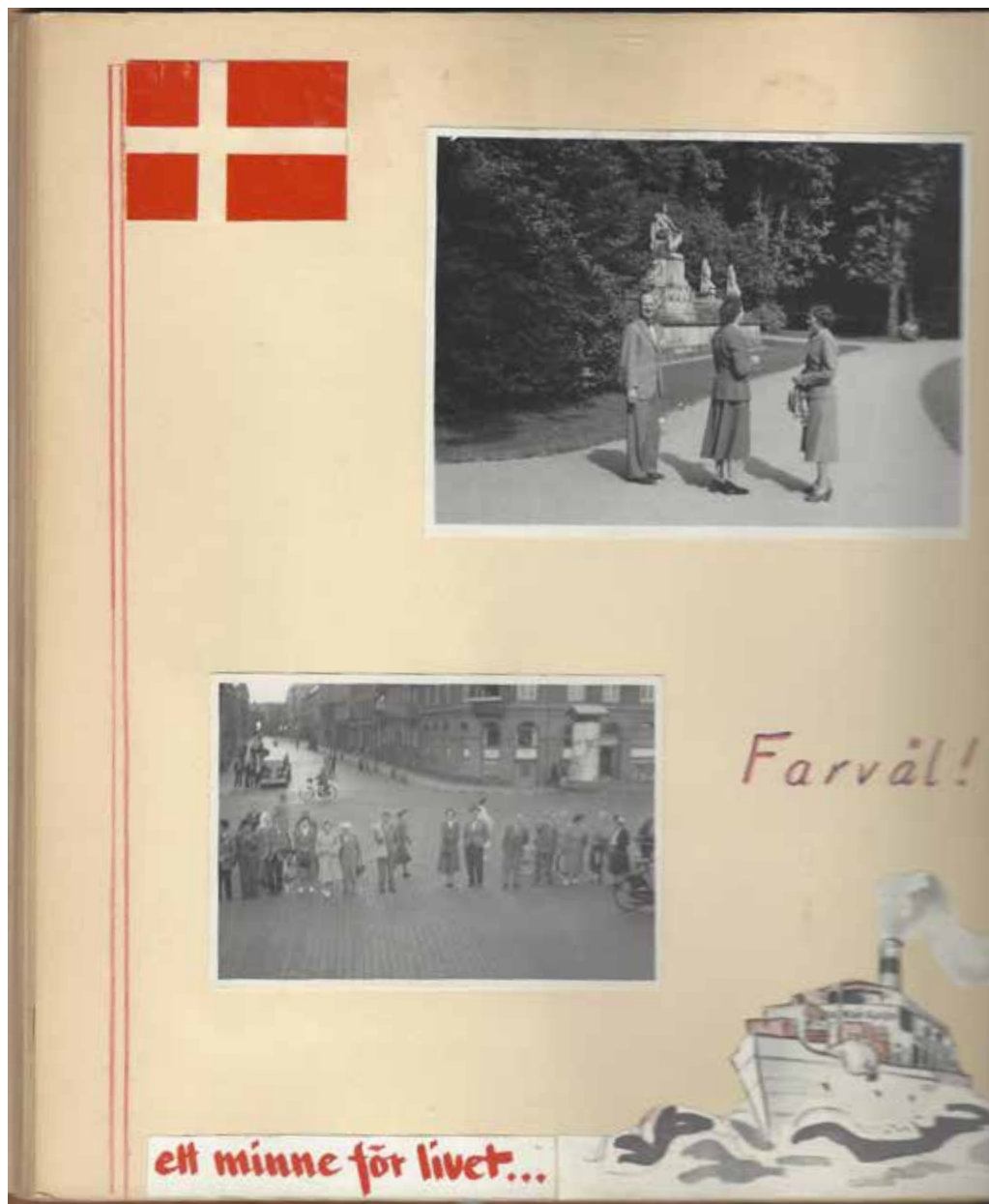
dessförinnan mellan Livgardet och Lv4.

Denne så sympatiske kaptajn von Lotzbeck kallades av föräldrarna - och enligt uppgift också av många andra - helt sonika för "Ludi" men stod i de militära rullorna som kaptajn C F E L baron von Lotzbeck. Han var gift med Mariane Lunn, som han fick två barn med, blev major 1962 och avled 2006 94 år gammal. Enligt mina föräldrar var han en boren gentleman med mycken dansk charm och humor.

Efterforskningar nyligen bland ett antal av Lv4:s kamratförenings äldre medlemmar om ytterligare uppgifter om ett utbyte med Livgardet gav något förvånande inget som helst resultat. Ingen hade ens hört talas om något sådant.

Emellertid bjöd en genomgång av de exemplar av *Lv-Fyringen* och dess föregångare, som finns bevarade på Ystads Militärmuseum, en och annan

fragmentarisk upplysning, och historikern och författaren Jens Gram-Andersen vid "Livgarden Historiske Samling", dvs Det Danska Livgardets historiska arkiv, kunde bidra ytterligare.

I *Lv-Fyringen* 1976/1 finns sålunda återgivet protokollet från bildandet av Lv4:s kamratförening den 14 april 1946 under ordförandeskap av Lv4:s chef, dåvarande överstelöjtnanten Ernst Jacobsson. Där står det bl a så här *Ordföranden meddelade, att han var i förbindelse med Kongl. Livgardet i Köpenhamn och dess kamratförening och att redan nu inkommit en inbjudan att den närmaste tiden besöka densamma.* Det är välkänt att Jacobsson hade en förmåga att etablera värdefulla kontakter med såväl militära som civila institutioner och personer.

Denna protokollsanteckning från 1946 korresponderar helt med bataljonsorder nr 229 till 1. Livgardesbataljonen, som nu letats fram i Livgardets arkiv av Gram-Andersen. Enligt den skall olika åtgärder vidtas i anledning av *kapskydning* med Kungl. Skån-

ska Luftvärnsskåren den 7 oktober 1946. Det svenska laget, som består av sju officerare, åtta underofficerare och sex meniga, skall enligt ordern tas emot i Köpenhamn och därefter genom Livgardets försorg transporteras till Sandholmslejren på Nordsjälland, där skjutningarna skall äga rum på de närbelägna skjutbanorna vid Sjælsø.

Lv4:s första militärutbyte över Sundet ägde alltså rum redan 1946.

I förbigående kan noteras att "Ludi" von Lotzbeck redan från allra första början ingick i det danska såväl gevärs- som pistolskyttelaget, att den danska gruppen leddes på hög nivå, nämligen av överstelöjtnanten A O Adolph, och att en av deltagarna, dåvarande premiärlöjtnanten N C M Frederiksen, senare blev chef för Livgardet. I sammanhanget kan också tilläggas att en av de sju skånska officerarna var dåvarande löjtnanten

Bertel Orton liksom att han som kapten deltog i den sista sammankomsten den 18 augusti 1951.

Vidare finns i *Lv-Fyringen* 2002/3 två foton med anknytning till utbytet med Livgardet. Bildtexten till det ena lyder Från en av de många skyttetävlingarna med Danska Livgarden. *Här är det löjtnant Tufvesson som koncentrerar sig inför huvudskjutningen.* Det andra har bildtexten *Det är mest danskar på denna bild. Men bakom står ryttmästare Friberg och kapten Orton. Skytten på väg att lägga an är med stor sannolikhet kapten Ryderheim.*

Gustaf Enbom, mångårig militärläkare vid Lv4 och flitig författare både i *Lv-Fyringen* och *annorstädes*, minns i *Lv-Fyringen* 1975/4 detta utbyte så här *Den förbrödringsprocess som begynte vid krigsslutet mellan det Kongelige Danske Livgarde och landsortsförbandet i Malmö pågick en tid med skyttetävlingar och baler på ömse sidor av Sundet. Den tog så småningom slut, egentligen av oklar anledning.*

Mina föräldrar undrade också, erinrade jag mig, varför det så uppskattade utbytet med Livgardet upphörde och så småningom ersattes av ett i och för sig nog också uppskattat utbyte med det själländska luftvärnet. De frågade sig om det möjligen kunde bero på att Livgardet ju var ett förnämnt rangregemente, medan dess ersättare kanske ansågs passa bättre med det rätt unga och betydligt mindre militära förbandet i Malmö.

En helt annan officiell åtminstone delförklaring finns emellertid i en skrivelse av den 27 juni 1951 från Chefen för Livgardet till det danska försvarsministeriet. I texten, försvenskad av mig, heter det bl a:

Mellan Livgardet och Kungl Skånska Luftvärnsskåren, Malmö, har det under åren 1946-1951 genomförts ett antal skyttesammankomster växelvis i Köpenhamn och i Malmö, till vilka Krigsministeriet 1949 satte upp ett vandringspris och Danska Militärförbundet m fl skänkt priser.

Dessa matcher måste emellertid upphöra med en avslutande sammankomst i år i Köpenhamn, bl a på grund av införandet av nya armévapen, varigenom de danska deltagarna inte längre kan konkurrera med sina svenska motståndare på lika villkor.

Gram-Andersen kommenterar innehållet i skrivelsen till det danska försvarsministeriet bl a så här, också försvenskat av mig:

Livgardet hade vid reorganiserandet efter befrielsen 1945 varit utrustat bl a med gevär M/1896S (ett svenskt mausergevär). Det omnämnda nya handvapnet är ett gevär M/1950, ett amerikanskt automatgevär, känt som garrandgeväret.

Skrivelsen till det danska försvarsministeriet fortsätter:

Som ett synligt bevis på det stora utbyte som Livgardet och därmed Armén har haft av dessa sammankomster, såväl tjänstemässigt som på andra sätt [sic!], ser Livgar-

det gärna att det från dansk sida ges Kungl. Skånska Luftvärnsskåren ett officiellt erkännande.

Livgardet får därför hemställa att ryttmästare Ricard Friberg, som tjänstgör vid Skånska Luftvärnsskåren, förlänas Riddarkorset av Dannebrogorden för hans stora insatser vid genomförandet av dessa skyttesammankomster. Denna förläning önskas om möjligt överlämnas till ryttmästaren vid sammankomsten den 18 augusti 1951.

Gram-Andersen kommenterar:

Ryttmästare Friberg finns inte i den danska Hov- och Statskalendern, så Livgardets hemställan blev antagligen inte bifallen.

Kontakten mellan Livgardet och det svenska luftvärnsregementet kan ha uppkommit under andra världskriget, då en del av Livgardets officerare var beordrade att tjänstgöra i 'Den Danske Brigade i Sverige'.

Vid efterforskningarna i Lv-Fyringen och dess föregångare hittades slutligen ytterligare en notis, nämligen i Medlemsblad för Kungl. Skånska Luftvärnsskåren 1955/3.

Där finns en redogörelse för Lv 4 skytteförenings historia från bildandet 1943, undertecknad av just Richard Friberg. Han skriver *Ett livligt skytteutbyte har ägt rum med andra militära förband och föreningar. Så t.ex. har skytteföreningen haft skyttematch mot [bl a] Kongl. Danska Livgardet i Köpenhamn.* Att Friberg inte skriver "skyttematcher" kan bero på att övriga skyttesammankomster med Livgardet möjligen var organiserade direkt mellan de båda militära förbanden.

Vellinge i juni 2017

Frank Orton

Skånska Luftvärnsskårens Kamratförenings styrelse

Organisationsnr 802443-9559

Bankgironr 179-6275

Nils Ahlins gata 19, 271 39 Ystad

Ordförande Thomas Lantz
Tel. 0709-47 77 99
thomas.lantz@ystad.se

Skattmästare Lars Oddshammar
Tel. 0734-13 16 83
oddset@ystad.nu

Lv-FYRINGEN
Ansvarig utgivare Emil Sjörup
lvfyringen@lv4.org

Vice ordförande Bengt Jansson
bb.jansson@telia.com

Sekreterare Roland Jostrup
roland@jostrup.se

Veteranstöd Sven Hansson
sven-olof.hansson@telia.com

Registrator Jan-Olof Fridenman
Tel. 0411-145 40
registret@lv4.org

Ledamot Lars Persson
lars.persson@revinge.nu

Materialförvaltare Claes Malmberg
claesmalmberg321@gmail.com

Webbmaster Curt Hansson
curt.hansson@kopingebo.com

Museiintendent Lars Noretöft
lars.noretöft@hotmail.com

20 år i Halmstad

Bakgrund

På luciadagen den 13 december 1996 fattades det slutliga beslutet att lägga ner Lv 4 i Ystad. Beslutet fattades efter många turer med upp- vaktningar och utredningar, allt skedde inte med öppna kort och det fanns en stor bitter- het på regementet efter fattat beslut. Vilket nog främst berodde på att vi inte ansåg att det hade gått rätt till och att regementet, i alla fall i våra ögon, var det luftvärnsregemente som hade bäst förutsättningar för att producera de krigsför- band som fanns att tillgå.

Jag var även med om flytten av Lv 4 från Malmö till Ystad 1982. Denna flytt upplevda jag endast som positiv, främst på grund av att det i Ystad fanns be- tydligt bättre förutsättningar för utbildning av krigs- förband. Tror att det fanns en stor förståelse för att det var rätt beslut.

Jag minns särskilt när man försökte öva plutonen i strid och det fanns bara några små glesa dungar på södra fältet där man fick öva detta. Det gick men det var inte speciellt trovärdigt och krävde en del strids- målning för att soldaterna skulle kunna föreställa sig hur det skulle gå till om terrängen hade varit mer lämplig för markstrid.

Jag tror nog att alla på Lv 4 var väldigt nedstämda ef- ter nedläggningsbeslutet 1996 och att många fattade sina beslut mer eller mindre i aggression vilket inte minst visade sig i att många valde att lämna Försvars- makten. Eftersom striden om Lv 4 vara eller inte vara till stor del hade utkämpats mellan Lv 6 och Lv 4 var det många som hade svårt att ta ett beslut att flytta till Halmstad. Under våren 1997 genomfördes det en del resor till övriga luftvärnsförband för att ge oss anställda en möjlighet att fatta beslut om vilket förband man skulle kunna tänka sig att jobba på.

73 officerare till Lv 6

Enligt boken "Så minns vi Lv 4" finns det en sam- manställning över samtlig personal och var individen skulle fortsätta efter nedläggningen.

Enligt denna sammanställning skulle drygt 90 office- rare tilldelas Lv 6. En del av dessa skulle tjänstgöra på annan plats men ha grundplacering i Halmstad. En del av dessa valde att inte börja tjänstgöra i Halmstad utan slutade i Försvarsmakten. När jag går igenom listan kommer jag fram till att 73 officerare av dessa drygt 90 på något sätt tjänstgjort i Halmstad. Några valde att redan efter ett par år sluta eller söka sig till

andra förband och detta rörde främst de som inte direkt valde att flytta till Halmstad med sin familj. Det var inte i längden möjligt att veckopendla till Halmstad.

Hur många är det då 20 år senare som fortfarande tjänstgjorde på Lv 6? Jag kommer fram till att det är 20 officerare som fortfarande är kvar av dessa ur- sprungliga 73 men då skall det tillkomma ytterligare officerare som gick under utbildning för Lv 4 eller som valt andra förband men sedan anslutit till Lv 6 när dessa blev nedlagda så totalt är det 28 officerare som idag jobbar på Lv 6 men som har sitt ursprung från Lv 4.

Var blev resterande 53 officerare av?

Officerare kvar i tjänst vid Lv 6 juni 2017	20
Pension och inte bosatta i Halmstad	13
Pension bor kvar i Halmstad	1
Slutat i FM	16
Bytt förband	16
Slutat i FM men bor kvar i Halmstad	6
Övrigt	1

Av tabell kan man utläsa att många valt att sluta i FM eller bytte förband. Huvuddelen av dessa hade valt att inte flytta till Halmstad med sina familjer.

Jag har hört från tidigare kollegor att jag är ett uni- kum eftersom jag fortfarande är gift med samma kvinna som jag hade när jag flyttade till Halmstad och att de flesta har separerat från sin ursprungliga partner. Detta stämmer inte utan det rör sig om en dryg handfull vilket nog kan följa någon form av riksgenomsnitt för skilsmässor. Det är faktiskt fler som har skaffat familj när de väl kom till Halmstad än som valt att skilja sig.

Mottagandet i Halmstad

Jag kan inte svara för hur andra som kom till Lv 6 upplevde sin situation. Jag kan tänka mig att de som valde eller inte kunde ta med sig sin familj och flytta, utan nog hade i bakhuvudet att här skall jag inte vara kvar så länge, upplevde sin vistelse i Halmstad på ett mindre trevligt sätt. Jag för min del blev mycket väl mottagen och jag anser att Lv 6 gjorde mycket för att vi skulle komma in i verksamheten på ett bra sätt. Det handlar lite om hur man tar tag i en sådan situa- tion som detta var, antingen går man runt och är bit- ter eller så tar man tag i den uppkomna situationen och försöker göra det bästa av situationen.

Lv-fyringar i Halmstad 2017

Tidigare Lv-fyringar som idag är verksamma i Halmstad, vad har man gjort och vad gör man idag? Jag bad några av dessa att skriva ner lite om sig själv, förhoppningsvis är det några av dessa som ni känner igen.

Major Mats Rosensköld, 60 år.

Är gift med Camilla. Jag har två söner och en bonusson. Alla är vuxna. En av dem går på Karlberg och tar examen 2019

Bor i Gullbrandstorp, en mil NV från Halmstad, i en villa. Vad har jag gjort i huvudsak under dessa 20 år?

Efter några år som Lv-Chef på MekB 10 specialiserade jag mig inom personal och HR. Har tjänstgjort i två utlandsmissioner som personalchef.

Idag är jag Lv 6 HR-Chef sedan 2008 men kommer att börja tjänstgöra på HKV till hösten.

Gillar golf och fysisk aktivitet.

Dan Lindqvist, 62 år, bor på Mickedala i Halmstad med hustru Magda.

De två egna barnen och de tre bonusbarnen är utflugna sedan länge och familjen har utökats med 5 barnbarn.

Under de 20 åren i Halmstad har jag huvudsakligen arbetat som ekonomichef vid Lv 6 samt varit lärare i PRIO ekonomistyrning.

Men de sista 4 åren har jag pendlat till Stockholm och arbetat på Produktionsledningens Genomförandeavdelning (PROD GEN, HKV) som Chefscontroller där jag varit ansvarig för att leda den ekonomiska planering de närmsta två åren för samtliga arenor och organisationsenheter (förband, skola och centra).

Nu till sommaren blir jag pensionär och reservofficerare.

Major Bo Hansson, 54 år

Vid Lv 4 nedläggning köpte familjen hus i Snöstorp (östra Halmstad) som vi bodde i under 19 år. Huset såldes 2016 och nu bor vi i lägenhet i centrala Halmstad.

Vi är hustru Åsa samt döttrarna Sofia (10 år) och Lovisa

(18 år). Utflyttade är sönerna Erik (27 år) och Gustav (25 år).

Vad har jag då gjort i jobbet dessa 20 år som gått:

1997-1999	Kompanichef
1999-2001	Stf C Yrkesofficersprogrammet MHS Halmstad
2001-2006	Högkvarteret PROD (GRO)
2007-2010	Planavdelningen/Regementsstaben
2010-2012	C G 3 /Regementsstaben
2013	C S 3 /61.Lvbat
2014-2017	Brigadstaben /Norrbottens Regemente

Är för nuvarande placerad i Boden där jag är C Luftlaget i brigadstab, kommer vara så fram till 2018 års utgång.

Mycket har hänt under dessa 20 år men ett par höjdpunkter att lyfta fram är åren vid HKV där jag jobbade med stödet till de baltiska staterna, bl.a. var jag projektledare för de 151 baltiska kadetter som genomförde yrkesofficersprogrammet i Sverige.

2012 var jag chef för den styrka som understödde britterna med luftrumsövervakning under de olympiska sommarspelen i London. Året efter var det dags för två luftrumsövervakningsinsatser i Stockholm, Obama besöket samt ett NATO toppmöte.

Major Peter Ingvarsson 50 år, särbo med Pernilla.

Bor kvar i centrala Halmstad med sonen Hampus 20 år, i samma hus som jag köpte 1997

Först så genomförde jag två år på Lv6 som plutonchef innan jag tog en kommendering till MHS-Halmstad och

det nya officersprogrammet. Här tjänstgjorde jag som avdelningschef och mot slutet som stf programchef fram t.o.m 2004 då jag gick stabsprogrammet och blev major. Jag har sedan varit både stf kompanichef och kompanichef varvat med internationell tjänst.

Jag har medverkat i två NBG (Nordic Battle Group) samt gjort tre utlandsmissioner och ett år som militärobervatör. Jag har även provat på civilt jobb under sex månader men återkom till Lv 6. Idag är jag chef för S 5 på en av våra Luftvärnsbataljoner.

Major Peter Selin, 52 år

Gift med Sabina, bor med tre hemavarande tonåringar samt en katt i äldre hus i Kärleken, Halmstad.

Jag har tjänstgjort som teknisk chef bataljon, huvudlärare i militärteknik på Lv SS, chef tekniks enhet. Har genomfört två utlandsmissioner samt ett år som militär observatör och en tjänstgöring i Storbritannien. Idag jobbar jag som underrättelsechef på en av våra Luftvärnsbataljoner. Mina fritidsintressen är att träna Shotokan karate och kör motorcykel (Ducati).

På jobb går all tid åt till de uppgifter som underrättelsetjänsten behöver lösa i dessa orostider.

Major Christer Mårtensson, 51 år

Gift med Anneli sedan 1991 och har tre döttrar och en jakthund.

Bor i Åled, strax utanför Halmstad

Efter nedläggningen av Lv4 samt 48 systemet flyttade jag till Halmstad och omskolades på robotsystem 77.

Jag har tjänstgjort som plutonchef, skolchef, avdchef och kompanichef.

Internationellt har jag tjänstgjort som stf kompanichef på NBG 08, gjort två utlandsmissioner samt ett år som observatör. Just nu är jag i Sydkorea där jag skall tjänstgöra under ett år.

Tio första åren på Lv4 har nu blivit ytterligare 20 år på Lv 6 men hemmaförbandet är fortfarande Lv4!

Major Joakim Olsson, 46 år. Bor i Halmstad. Jag är gift sedan år 2000 samt har tre barn.

1998 flyttade jag till Halmstad efter genomförd utbildning till kapten.

Under min tid i Halmstad har jag:

Omskolat mig från 48 systemet till RBS 77.

Utbildat på RBS 77, UndE 23, EldE 97.

Utbildat elever med inriktning EldE 97 på officershögskolan.

Utbildat ASPU elever som efter genomförd utbild-

ning läser vidare till specialistofficerare.

Varit instruktör, stf plutonchef, plutonchef, kompanichef och bataljonsstridsledare.

Jag är idag major och jobbar på LvSS med införandet av ny materiel i projektet IFLv.

Utöver arbetet på LvSS så är jag kompanichef för ett 97 kompani.

Major Jonas Linde, 45 år.

Bor med min fru och tre barn i en villa i Haverdal

Utöver militära utbildningar så har jag tjänstgjort som plutonchef under några år. Efter genomförd utbildning till major hamnade jag på Teknikkontor Lv som materielledare och sedan som av-

delningschef. Idag tillhör organisationen FMV vilket innebär att jag är tjänstledig från FM. Min tjänstgöringsplats är Halmstad och jag är projektledare för Vidmakthållandeuppdrag Lv. Projektets huvuduppgift är att säkerställa det bakre underhållsstödet för luftvärnssystemen som ingår i luftvärnsbataljonerna. En viktig del i projektet är att upphandla resurser vid försvarsindustrin som krävs för att säkerställa luftvärnssystemens tekniska tillgänglighet.

Idag är det fullt fokus på utvecklingen av luftvärnsfunktionen och de positiva utmaningarna i anskaffningen av nya luftvärnssystem.

Kapten Joakim Dahlbom, 50 år

Efter flytten till Halmstad arbetade jag några år med införandet av Lvk 90-systemet på P4 i Skövde.

Det var en trevlig tid med många spännande utmaningar som föll väl ut. Arbetet med Lvk 90 har fortsatt genom åren och idag stödjer jag Markstridsskolan som sakansvarig för Lvk 90-systemet.

På Lv 6 har jag arbetat främst som utvecklingsofficer på LvSS, men även som materielsystemledare på Teknikkontor Mark Lv.

Jag har vart med i bataljonstaben på Nordic Battlegroup 08 och hunnit med en runda i Afghanistan (FS 21) som planeringsofficer på G5.

Just nu - sedan 2013 - är jag anställd på P4 i Skövde som luftvärnare i brigadstab.

En mindre del av tiden arbetar jag i projektet med renovering av Stridsfordon 90 och Lvk 90.

Thomas Persson

Mera om järnvägsskjutandet på Näset

I Lv-Fyringen nr 3/2016 skrev jag något om hur Lv4 i början av 50-talet sköt från rullande järnvägsvagnar på linjen mellan Ljunghusen och Skanör mot flygbogserat mål, som kom in över Kämpingebukten.

I artikeln berättar bl a i vintras avlidne Sture Svanteson om hur han som troppchef i ett normalt traktordraget och cykeltolkande 20 mm lvakanförband hade den mycket besvärliga uppgiften att från sin plats i loket via radio samordna flyg och tåg och ge eldtillstånd, när förutsättningarna för det var uppfyllda

Artikeln avslutas med dels Stures kommentar att högste ansvarig nog var en officer uppifrån landet, vars namn han dock var osäker om, dels min minnesbild att min pappa, som då var kapten vid Lv4, i hög grad var inblandad, dels - allra sist - den allmänt hållna frågan "Någon som minns mer?"

Denna fråga klingade uppenbarligen inte ohörd. Ett antal tidningsklipp har nu ställts till redaktionens förfogande och med ledning av dem kan den tidigare artikeln kompletteras och i någon mån korrigeras.

Det visar sig då att såväl Stures som mina minnes-

bilder stämmer rätt väl bl a rörande vem som då höll i trådarna. Som framgår nedan.

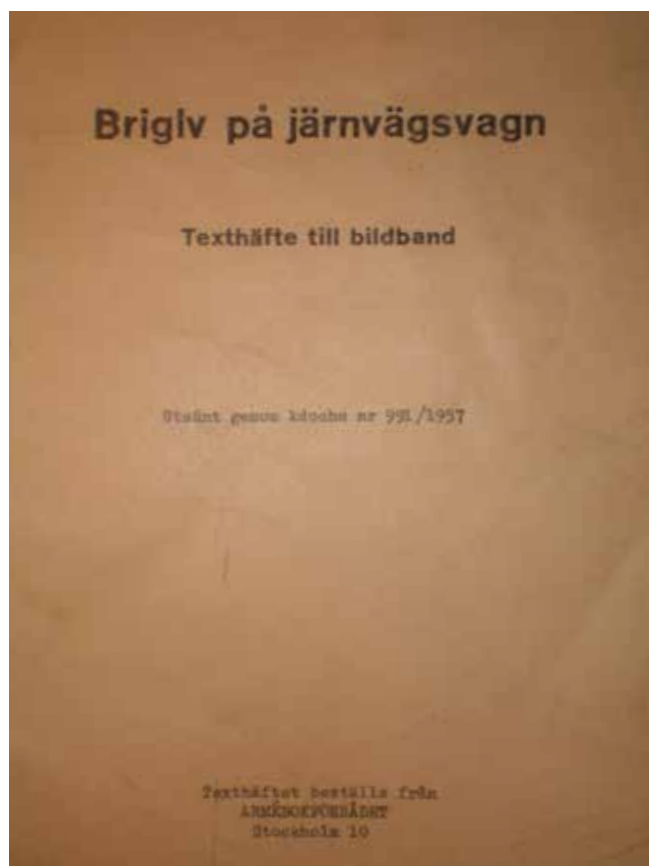
I det begynnande kalla kriget ville alltså det svenska försvaret pröva luftvärn mot flyg också från rullande tåg. I tidningsklippen nämns att så redan skett vid Lv2 i Linköping och Lv5 i Göteborg, när turen kom till Lv4 i mitten av augusti 1953. Där sägs också att de, som då bemannade pjäserna, sedan skulle fungera som instruktörer vid repövningar under den instundande hösten.

Premiären ägde rum tidigt på morgonen torsdagen den 19. I Skånska Dagbladet löd rubriken "Minutiös bevakning då Lv4 sköt skarpt från rullande tåg", medan Kvällsposten skrev "Lv-skjutning från tåg över Ljungen nytt försök som lovar fortsättning" och Sydsvenska Dagbladet lockade sina läsare med "Morgontidig salut med luftvärn från rullande Skanörtåg".

"För övningen," skrev Skånska Dagbladet, "som närmaste leddes av kapten Bertel Orton med löjtnant Sune Bau som pjäschef, hade omfattande säkerhetsåtgärder vidtagits. Genom länsstyrelsens försorg hade vägen Skanör-Ljunghusen avstängts, och polis och militär höll spärr samt släppte [bara i skjutpauserna] igenom de fåtaliga fordon som var ute så pass tidigt som vid 5-6-tiden på morgonen. Till sjöss hade man också bevakning, och mellan samtliga bevakningsposter var radioförbindelse ordnad."

Högste ansvarig var alltså uppenbarligen pappa Bertel, men Sture hade rätt i så motto att eftersom Pappa var uppvuxen i Stocksund, norr om Stockholm, så var han ju i och för sig "en officer uppifrån landet", även om han faktiskt tillhörde Lv4 ända från dess

tillblivelse och följande oavbrutet till sin pensionering.

Tidningen trodde att övningen varit lyckad, eftersom "man inte bryr sig om att skjuta på fredagsmorgonen, som man haft möjlighet till".

En månad senare var det dags igen. Det var väl då som Sture Svantesson och hans repgubbar deltog.

Som framgår av den tidigare artikeln tyckte Sture sig minnas att det nog var skralt med träffarna. Det hade förstås inte varit så konstigt. Vagnarna skakade ju längs rälsen och dessutom rörde sig flygplanet och tåget ju mer eller mindre vinkelrätt mot varandra.

Dagen efter, den 25 september, skrev emellertid Sydsvenska Dagbladet "Skjutledare var även denna gång kapten Bertel Orton, som framhåller att resultatet av skjutningen i stort sett blev relativt gott, i vissa fall mycket tillfredsställande".

Med egen erfarenhet av inte så få militära övningar kan skrivaren av dessa rader dock inte låta bli att avslutningsvis kommentera faderns påstådda utsaga med att så brukar det ju alltid låta efter militära övningar, tåg eller inte.

2017-07-03 / Frank Orton

Hur lånar du film från biblioteket?

Viddla är en ny tjänst där du med ett aktivt lånekort hos ett viddlaanslutet bibliotek, kan streama filmer rakt in i hemmet! I Viddla väntar ett biblioteksinspirerat urval av filmer som du inte hittar på så många andra ställen. Kanske vill du förkovra dig i Oceans - en fantastisk dokumentär om våra hav, eller få ett gott skratt tillsammans med Galenskaparna och After Shave? Klicka in dig på viddla.se för att veta mer, eller fråga på ditt bibliotek.

Upptäck det nya sättet att låna film på viddla.se!

btj

Lv 4 träff i Rebbetuaröd

Jag tycker att namnet Rebbetuaröd är helt fantastiskt och det gör sig bra att uttala på skånska, inte riktigt lika bra på rikssvenska, kolla själv så får du se.

Varför åker man då till denna plats? I mitt fall berodde det på att jag och min fru skulle hälsa på min tidigare kollega Bengt Martinsson och hans fru. I samband med att Lv 4 kamratförening besökte Lv 6 i våras så träffade jag bland annat Bengt och Karin. Fruarna tog initiativ till att inte längre bara prata om att det hade varit trevligt att träffas utan tog fram sina kalendrar och fastställde ett datum.

Rebbetuaröd ligger ca en mil sydväst om Degeberga men fanns inte med på min GPS så det blev till att ringa Bengt när vi kom till Degeberga för närmare anvisningar.

Efter några mindre felkörningar, som främst berodde på att vi inte trodde att man kunde köra bil på denna skogsväg, så kom vi fram till deras trevliga sommarstuga i skogen. Stugan har tillhört Bengts far och det hela började med att han köpte en bit skogsmark för att få ved. Så småningom blev det en liten stuga som blev till en större stuga och för ca 20 år sedan byggdes den till med ytterligare rum och fick det utseende som den har idag.

Till fastigheten hör några hektar skog så Bengt skulle kunna titulera sig skogsbonde. Han hade precis gjort en mindre avverkning och timret låg och väntade på att bli hämtat av Sydved.

Bocken

Alldeles intill stugan fanns resterna av vad som tidigare hade varit en radargruppcentral (RrGrpC) tillhörande flygvapnet. Det som syns från Bengts stuga är den gamla tornradarn som fortfarande står kvar.

Radarn snurrar inte sina 7 varv i minuten längre men annars verkar den vara helt intakt.

Nyfiken som jag var tog Bengt och visade mig vad som fanns kvar av arbetsplatsen Bocken. Lite tråkigt att se förfallet och det finns nog en hel del liknande före detta arbetsplatser runt om i landet. Det var inte svårt att föreställa sig hur det hade sett ut för bara drygt tjugo år sedan. Anläggningen anlades på 60-talet och byggdes genom att en ort sprängdes in i berget och att man därefter skapade ett rum inne i berget där själva byggnaden uppfördes. Inne i berg-rummet byggdes ett fyravåningshus i betong skyddat från markvibrationer med hjälp av gummidämpare. Idag har ingången fyllts igen men troligtvis finns lokalerna kvar även om de är rensade på utrustning. Det som fanns kvar var vaktlokalen och en barack där man hade haft expeditioner, matsal mm. Allt i väldigt dåligt skick.

Bengt skickade mig en bild på hur det såg ut vid ingången när den var aktiv. Bilden är tagen från boken Luftens dirigenter som handlar om denna typ av anläggningar.

Utöver att gå runt och minnas hur det var så visade Bengt oss sina bästa svampställen, tror nog att han sparade några för sig själv. Skogspromenaden resulterade i att vi kunde njuta av kantareller under några dagar när vi var åter i Halmstad. Tack Bengt och Karin för två trevliga dagar i Rebbetuaröd.

Lv-Fyringens föregångare

Denna tidning heter ju Lv-Fyringen med underrubriken Tidskrift för Skånska Luftvärnsskårens Kamratförening.

Namnet tillkom 1959 fast då med underrubriken Medlemsblad för Kungl. Skånska Luftvärnsskåren, som tidningen hetat dessförinnan.

En pristävling hade utlysts i nr 1 för det året med över 30 inlämnade förslag som resultat. Det vinnande förslaget presenterades i nr 3, som utkom i augusti och som ståtade med det nya namnet på sin förstasida.

I nr 3 redovisades också en del av de andra förslagen. Flera anspelade liksom det vinnande på förbandsnumret men var inte lika finurliga, t ex *Fyrposten* och *Fyrbladet*. Än striktare var förslag som *Lv4-kamraten*, väl nästan med en fläkt över sig av den så rekorderliga ungdomstidningen *Kamratposten*, och *Skånska luftvärnsgripen*, som förstås syftade på gripen i föreningens vapen.

Ett skilde sig från mängden och hade målet vid flyg- och skjutövningar med lvakan så att säga i sikte. Om förslaget var ovanligt djärvt eller bara på skoj, det förtäljer inte historien - tidningen föreslogs heta *Korven*.

Det första numret under det tidigare namnet, dvs enbart *Medlemsblad för Kungl. Skånska Luftvärnsskårens Kamratförening*, utkom 1949 eller tre år efter det att själva kamratföreningen bildats. Det skedde som bekant den 14 april 1946 under ledning av förste Lv4-chefen, dåvarande överstelöjtnanten Ernst Jacobsson.

Men redan dessförinnan hade det faktiskt funnits en tidning för lv-folket i Malmö med omnejd. Torsdagen den 20 juni 1940, dvs så att säga mitt under brinnande beredskap, utkom nämligen nr 1 av *Flygfångaren - Malmö Lv:s fälttidning*. Den kan därmed alltså sägas vara *Lv-Fyringens* urmoder.

Redaktör och ansvarig utgivare var den frejdade Malmö-sonen och konstnären Anders Sten (1903-1999), som var inkallad till militärtjänstgöring vid Malmös luftvärnsförband. Han var redan då känd inte minst från *Sydsvenska Dagbladets* spalter för sina humoristiska och ofta fräckt satiriska teckningar under signaturen "Lille Figge". Han blev följande suppleant i kamratföreningens allra första styrelse.

I en Anmälan på förstasidan skriver denne redaktör *Härmed presenteras första numret av Flygfångaren, Malmö Lv:s egen fälttidning. Detta blad, blygsamt till omfånget men fyllt av goda föresatser [sic!], längtar att få bli en förbindelselänk mellan alla inkallade i vårt*

förband och ett forum för inlägg både från befäl och manskap. Meningen är att Flygfångaren dels skall meddela nyttig information, dels vara ett underhållande och roande inslag i det trots allt ofta ganska enformiga beredskapslivet. --- Tidningen har för avsikt att utkomma vid varje avlöningsperiods början, vilket är mycket välbetänkt med hänsyn till att Flygfångaren inte kommer att delas ut gratis utan betinga ett pris av 5 öre i militärförläggningar. Även civila personer kunna [emellertid] bli i tillfälle att avnjuta Flygfångarens innehåll." Men, förklarar redaktören, sådana personer får betala tre gånger så mycket, dvs 15 öre, och tillägger att *Eventuellt överskott av detta tidningsföretag kommer att tillfalla marketenterikassan.*

Hur många nummer av *Flygfångaren*, som därefter sammanlagt kom ut är emellertid oklart. Åtta nummer är f n kända, det senaste som framgår nedan daterat den 10 november 1940, dvs Mårtensafton.

Antalet har inte kunnat utrönas med ledning av de sk pliktexemplar, som skulle ha sänts in till Kungliga Biblioteket i Stockholm, KB. Därifrån har nämligen nyligen meddelats å ena sidan att man inte fått några pliktexemplar av nämnda tidning men å andra sidan att man uppskattar ett under samtalet givet löfte av skrivaren av dessa rader att sända in originalexemplar av ettvar av dessa *Flygfångarens* åtta första numren - låt vara, som man godmodigt påpekade, drygt 75 år för sent.

Ovissheten om antalet utkomna nummer snarast förstärks av följande något motsägelsefulla och i vart fall otydliga uppgifter.

I nummer 7, som utkom måndagen den 26 augusti, kan man på sidan 5, under rubriken *Hej så länge!* och en på kornet självporträtterad redaktör, läsa *Den här bilden hade ansvarige utgivaren hoppats få anledning att införa något förr. Men nu är alltså äntligen hempermitteringen för hans del en realitet. Och eftersom f.d. redaktören icke väntas hit ned ännu på en tid och vännen Dstrboff redan står med ena benet (och vilket ben sedan!) lyftat för att taga steget ut i det civila så får också Flygfångaren lämna in. Tack för den här tiden!* med det något mystifierande tillägget *Akanson hälsar!*

Trots detta tydliga såväl redaktörsavsked som besked om tidningens nedläggning dyker emellertid ett nr 8 upp några månader senare och är alltså daterat söndagen den 10 november 1940 med samme Anders Sten som redaktör och ansvarig utgivare.

Detta nr 8 innehåller inte ett ord om återupplivandet av tidningen eller om dess planer för framtiden. Ovisst är alltså tills vidare om ytterligare nummer av

Flygfångaren kommit ut än dessa åtta nu kända.

Dagen till ära (se ovan) återfinner man emellertid under rubriken Mårtenshälsning följande notis på förstasidan *Med anledning av den i Skåne synnerligen betydelsefulla Mårten utdelas till envar i tjänst varande luftvärnsman i Malmö e t t exemplar av Flygfångarens Mårtennummer g r a t i s. - En god Mårten allesammans! - Red.*

Det följs upp inne i tidningen av ett kåseri med rubriken *Något om Gåsen*. Detta kåseri avslutas med ett poem, som av författaren betecknas som ”pärlan i svensk kulinarisk lyrik”. Denna påstådda pärla räddas härmed till den litterära eftervärlden enligt följande.

*Den helstekta gås är vår fädernerätt,
som tuggas med andakt och i anletes svett.
Vi älska dess bröst och dess härliga krås
och fukta dem kärleksfullt med rödvin och sås.
Vi fröjdas att med stora gester dricka dess skål,
till dess att vi samvetsgrant ha lyckats ta kål
på gås och på rödvin och allt, som hör till.
Och sedan vi återgå till smör, ost och sill.
Låt oss vinglasen höja och tömma en skål
för vår skånskfödda gås och hans knapriga svål.
Sen med vemod vi blicka på vad, som är kvar
av det, som nyss en strålande mårtensgås var.*

© Juli 2017 / *Frank Orton*

55-årsfirande studentbeväringars annorlunda fältövning i Åhus

Inkallelseorder

Det är 55 år sedan vi fick vår första inkallelseorder till värnplikt vid Skånska Luftvärns-kåren (Lv 4) i Malmö, och det är nu dags för vår sedvanliga repövning, som i år genomförs i Åhustrakten.

Slutlig Inkallelseorder till Kanongolf i Åhus måndagen den 14 augusti 2017

Detta blir en kanske något annorlunda övning med mer tillfällen att umgås och att prata gamla minnen, men det finns självklart också avsatt tid för tävling om kanonens såväl som SoldF's nästa hemvistort. Exakta upplägget av årets golftävling håller kanoninnehavare J.O. Annemark i, och vi kommer att spela två 9-hålsomgångar med lunch däremellan. Den första är i lag-form, men den andra är individuell tävling för att kunna kora en mästare. (Enligt era preliminära svar så blir vi minst 12 spelande deltagare, men ytterligare några kan förhoppningsvis tillkomma).

Detaljprogrammet för årets evenemang är följande:

Samling på **Degeberga/Widtsköfle golfbana** (ca 2 mil söder om Åhus) senast kl. 10.00 med första start kl. 10.30 för 9 håls golfspel i lag. Avbrott för lunch i klubbhuset, varefter det blir tävlingsspel 9 hål. (D/W GK är en Sydpoolen-bana (med även 9 håls greenfee), om någon bara vill spela lagtävlingen).

Efter avslutad tävling sker gemensam förflyttning till Åhus Seaside Hotel för incheckning, dusch/ombyte och uppladdning inför kvällens "ålagille". Kl. 19.00 är det samling i hotellreceptionen för kort promenad (100 m) till "Täppetboden" där kvällens ålagille hålls under professionell ledning.

Detta är ett unikt tillfälle just för att ålagillen numera enbart kan avätas i Åhus. Menyn ser ut så här för vårt riktiga ålagille: Det blir en bitter när vi kommer in i ålaboden. Därefter serveras vi:

Ålasoppa

"Lurad" ål

Kokt ål med senapssås

Stekt ål med päregröt

Rööögad ål med äggröra

Äplakaka med vaniljsås

33cl stöl, Tapwater/Lättöl och kaffe, ingår i menyn, men självklart kan andra drycker vid behov köpas till.

Övernattning sker för samtliga på Åhus Seaside (mycket strandnära, varför badbyxor måste ingå i den medhavda utrustningen). Tisdag morgon är det frukost på hotellet, innan vi skiljs åt för hemfärd var och en till sitt.

Jag har arrangerat ett mycket prisvärt "paket" innehållande lunchen på golfklubben, ålagillet, övernattningsrum på hotellet samt frukost påföljande morgon.

Jag är nu tacksam för **definitivt svar** från er alla an-
gående deltagande **senast den 31/7**.

Av era svar vill jag att det framgår:

Namn, Golf-ID och nuvarande handicap, deltagande i ålagillet samt önskemål om övernattning (inkl. frukost) på hotellet. Jag hoppas verkligen att få träffa er alla, och kanske vi även kan få med andra kamrater, (som inte deltagit i våra tidigare träffar), även om golfspelande kapacitet kanske inte längre finns.

Hur gick det? *Sven skriver:*

1962 i juni var det gemensam inryckning till 3:e kompaniet på Lv 4 i Malmö för de nu ca 75 år gamla kamrater, som nyligen genomförde sin årliga fältövning, denna gång i trakten av Åhus. Golf under kamratliga former har varit gemensam samlingsorsak de senaste 20 åren, och när jag som arrangörsansvarig i år skickade ut inkallelseorden, så svarade alla och inställde sig i rätt tid på rätt plats och med anbefalld utrustning.

Efter 2 x 9 håls aktivitet på Degeberga/Widtsköfle golfklubb, var det så dags för årets höjdpunkt, nämligen ålagillet i Täppetboden i Åhus. Den kände ålakungen Mats stod för alla ålaskrönor och ansvarade också för utspisningen. Kvällen till ära bar alla deltagare en blå Lv 4 slips, vilken utdelats redan i samband med prisutdelningen för golftävlingen. Vandringspriserna i tävlingen är trenne till antalet: Kanonen, en 40 mm's polerad patronhylsa, samt som jumbopris Sold F (den äldre upplagan). Individuell kanonsegrare blev Magnus Bertilsson som

också tillsammans med bo Christer Lundqvist vann lagtävlingen. Den ständige jumbon Carl Axel Wrede var hårt pressad i år men lyckades få behålla Sold F, och fick som tröst även deckaren "Soldaten i fält", en skildring av en Lv 4-manöver i Bökeberg.

Under kvällens ålagille fick vi möjlighet att döpa en speciell ålarätt, som serverades för första gången någonsin, nämligen smörstekta kantareller på stekt ål. Detta var en sådan höjdare att vi döpte den till "Luftvärnaren".

Bilden till höger föreställer kanon-pristagaren Magnus Bertilsson (kanske mest känd som "vi i femman"- domaren) assisterad av sin lagkamrat Bo Christer Lundqvist.

Sven Hansson
ristade dessa runor

I nästa nummer av Lv-Fyringen

kommer att finnas en artikel som heter "Stora Kanoner".

Där beskrivs och berättas om ett antal världsunika kanonkoncept genom historien. Missa inte detta! Helt övergripande kan man inleda med följande betraktelse.

Människan har genom historien haft ett behov att hävda sig, och dessutom att utmana och överraska det som är känt och etablerat.

Detta har resulterat i större och mindre framgångar. Inom vapentechniken har denna självhävdelse varit stor med mer eller mindre framgångsrika koncept för att imponera och skapa framgång i strid. Kanoner är ett tacksamt exempel. Ambitionen har alltid varit att uppnå högsta möjliga verkan i mål, som dessutom varit belägna på långa avstånd.

Kanoner är ett allmänt begrepp på olika eldrörssystem. Kanoner för direkt eld kallas ofta för pjäser, medan kanoner för indirekt eld utgörs av så kallade mörsare och haubitsar.

Nedan visas ett exempel på ett unikt kanonkoncept, som bland flera andra beskrivs i artikeln.

Hitlers stora stolthet, jvg.art.kanonen DORA.

Världens största kanon – någonsin!

Notera människorna nere till höger i bilden.

Führern inspekterar den 7,1 ton tunga pansargranaten

Vi gratulerar

05 sep	Marianne Elofsson
10 sep	Ingemar Ryberg
13 sep	Claes Malmberg
13 sep	Frank Orton
15 sep	Paul Kristensson
20 sep	Kent Andersson
23 sep	Per Samuelsson
28 sep	Staffan Prior
29 sep	Bengt Anderson
01 okt	Thomas Persson
02 okt	Anita Sterning
04 okt	John Tjörneryd
13 okt	Jan-Olle Persson
20 okt	Börje Kristiansson
29 okt	Rutger Edwards
31 okt	Roland Strandberg
12 nov	Gunnar Ericsson
16 nov	Leif Månsson
16 nov	Bo Löfqvist
16 nov	Lars-Erik Sonesson
17 nov	Mats Rosensköld
21 nov	Erik Eriksson
26 nov	Lars Hanning
27 nov	Bengt Andersson
27 nov	Hans Ekwurtzel
04 dec	Alf Nilsson
08 dec	Bengt Helm
09 dec	Marianne Fridenman
15 dec	Lars Jacobsson
18 dec	Lennart Backe
18 dec	Gert Linde
19 dec	Pollack Birte Ekwall
22 dec	Björn Svartbäck
25 dec	Lars Sonesson
28 dec	Staffan Lundgren
30 dec	Lena Mårstrand-Persson
31 dec	Peter Carlin,
03 jan	Herbert Ström
10 jan	Gunnar Persson
12 jan	Hans Wahl
22 jan	Gert Jeppsson
30 jan	Sven Linge
02 feb	Christer Olson
06 feb	Kenneth Nordin
07 feb	Bengt Jacobsson
11 feb	Sven Hansson
12 feb	Helmer Andersson
13 feb	Knuth Harnfeldt

TOMELILLA	75
SJÖBO	70
YSTAD	75
VELLINGE	75
YSTAD	70
MALMÖ	70
LUND	60
HÄSSELBY	60
SKÖVDE	70
HALMSTAD	65
YSTAD	70
TÄBY	90
KRISTIANSTAD	70
HÄSLEHOLM	90
VISBY	70
SKURUP	65
ÄSSELBY	65
MALMÖ	65
BJÄRRED	85
MÖRRUM	75
GULLBRANDSTORP	60
ARLÖV	80
TRELLEBORG	60
YSTAD	75
ESLÖV	65
YSTAD	75
MALMÖ	80
YSTAD	85
LUND	70
YSTAD	75
RONNEBY	85
LUND	70
LUND	80
TRELLEBORG	80
YSTAD	70
NYBROSTRAND	65
VIKEN	60
LUND	85
STAFFANSTORP	85
YSTAD	70
LUND	85
KÄVLINGE	80
FAGERSTA	75
UPPLANDS VÄSBY	75
MALMÖ	85
LUND	75
FURULUND	75
LUND	85

17 feb	Lars-Inge Olsson	TRELLEBORG	70
17 feb	Per-Arvid Persson	MALMÖ	90
23 feb	Lennart Mattsson	YSTAD	90
01 mar	Olle Carlsson	MALMÖ	90
09 mar	Peter Böhm	MALMÖ	65
14 mar	Gunnar Wifvesson	VÄXJÖ	90
20 mar	Thomas Andersson	KÖPINGEBRO	65
24 mar	Sven-Ingvar Herder-Blixt	BILLESOLM	80
28 mar	Berry Wilhelmsson	TRENSUM	85
30 mar	Per Olof Schultz	NYBROSTRAND	75

Lv 4-ingar fördjupar samarbetet med US Army

Förra året signerade vår Försvarsminister, Peter Hultqvist, och den dåvarande Försvarsministern i USA, Ashton Carter, ett utvecklingsdokument kallat "Statement of Intent" som syftar till att utveckla både den svenska och amerikanska försvarsmakten.

Dokumentet är ett övergripande inriktningsdokument som gör det möjligt att fördjupa samarbetet inom hela försvarsområdet. James Mattis, USA:s nye Försvarsminister, har vid Peter Hultqvists senaste besök intygat att samarbetet kommer att fortsätta som tidigare.

Statement of Intent har visat sig vara en väldigt bra "dörröppnare" och flera olika nya samarbeten är igångsatta. Ett av dessa områden är luftvärnsområdet och huvudhandläggaren på Högkvarteret i Stockholm är Torkel Nordwall. Torkel har varit över hos oss ett flertal tillfällen och nu är arbetet i full gång. Än så länge är frågorna på en mer övergripande nivå och berör hela skalan inom luftförsvarsförmågan. För att nå så här långt har Bengt Svensson jobbat under lång tid med att få "Statement of Intent" på plats och min roll är att se till att US Army, luftvärnet tillhör Armén i USA, jobbar med frågorna och följer överenskommelsen.

Posttidning B

Skånska Luftvärnsskårens Kamratförening
Nils Ahlins gata 19
271 39 Ystad

Porto
betalt

Foto: Lennart Broberg